

Κύπρος

Χρόνια τώρα, βαρβάρου ποδάρι,
λερωμένο, με βία πατεί
μυρωμένο της Κύπρου χορτάρι,
Αφροδίτης γραμμένο Νησί!

Το διχάζει, το σφάζει, το τρώγει,
σαν αρκούδα τη ρίζα δεντρού,
λες και δεν αγρικάει μοιρολόγι,
την κραυγή πονεμένου Λαού!

Στου Αιγαίου το κύμα ριγμένο,
πασχαλιάς σαν ανθός χαρωπός,
κουρσεμένο ξανά, πληγωμένο,
δάκρυ, πόνος, δεινός σπαραγμός!

Των αρμάτων στολή δεν του πάει,
της Θεάς χαϊδεμένο παιδί!
Έρωτα το φιλί προτιμάει,
κι ελιάς στέμμα στην κόμη φορεί.

Και πορεύεται προς Ενωμένη
μιαν Ευρώπη σεμνά και δειλά,
και την βρίσκει καλά συνταγμένη
και την Ένωση πάλι ζητά!

Λευτεριάς να φυσήξει τ' αγέρι
στης Κυπρίας Θεάς το νησί,
της ειρήνης γοργό περιστέρι
να πετάει από δω κι από κει.

Μια χρυσή αλυσίδα να μείνει,
την Τουρκία κι Ελλάδα μαζί
με Ευρώπη να δέσει, να γίνει
σωτηρία για όλες αυτή!

Κι η Θεά πια λουσμένη και πάλι,
σε κυμάτων της Κύπρου αφρό,
να προβάλει σαν Ήλιος, ή άλλη
νια Σελήνη ποθώντας Θεό!

Τρυφερών των ερώτων κοιτίδα,
(όχι όπλων κι αρμάτων δεινών),
μιας αυγής ροδοστάλαχτη ελπίδα,
στο ρυθμό των καινούριων καιρών!

Αφεντάδες του κόσμου να στέρξουν,
δίχως φθόνο και μίσος πικρό,
στο Νησί Αφροδίτης να τρέξουν,
να μην παίξουν παιχνίδι κακό!

Το γεφύρι να γίνει και πάλι,
για Ευρώπη κι Ασία τρανή.
Την ειρήνη στον κόσμο και κάλλη
να χαρίσει Κυπρίας Νησί!

X. K. E/

Cyprus

For many years now, barbarian feet,
Have trodden with violence mighty
The fragrant ground of verdant Cyprus,
Shining island of Aphrodite!

They divide, slaughter, devour it,
Like a bear eats the root of a tree,
Acting as if they can't even hear,
The people who cry and who plead!

Thrown in among the Aegean's waves,
Like an Easter lily, unfailing
It has been ravaged and wounded again,
With pain, tears, and terrible wailing!

The soldier's dress simply doesn't fit
Aphrodite's dearest child!
It would prefer an Erotic kiss,
And a green wreath of ivy wild.

Marching toward a United Europe
With hesitance and humility,
It sees its future nicely ordered,
As it struggles for unity!

May the strong winds of liberty blow
To mingle with Cypriot air,

Allowing the snow-white dove of peace
To fly quickly from here over there.

One golden chain would tie together
Turkey and Greece, ending the brawl,
And the bonds of a Europe United
Could be a salvation for all!

Then Aphrodite would bathe again,
In the foam of the Cypriot waves,
And emerge shining brightly like the Sun,
With the passion Selene craves.

She'll become again the fountain of love
(and not of fierce armies and guns),
Hope as delicate as rose water,
Like a stream through the future will run!

May the world's rulers finally decide
Without hatred or jealous claims,
Aphrodite's Island to embrace,
And stop playing their dirty games!

May she become again a great bridge
Between Asia and Europe unfurled
Then the beautiful Island of Cyprus
Shining peace may grant to the World!
A. M. A.